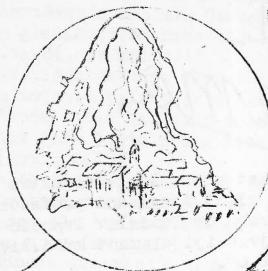

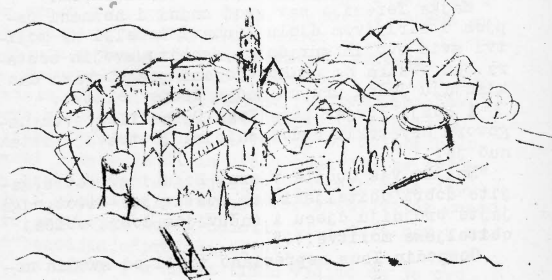
1975/3-4

LANTERNA SV. MARKA

LANTERNA

Riječ Vama

Nedavno je na sastanku našeg svećenstva korčulanskog dekanata mladi i ugledni profesor Teol. fakulteta u Zagrebu dr. Tomislav Ivančić dao na razmišljanje najvažniji element kršć. života, a to je M O L I T V A .

Iznio je i vlastito iskustvo kako se godina-ma spremao da učeno i studiozno govori osobito mladima o Kristu, o Evanđelju. Pravi plodovi su se pokazali onda kada je unio bitan elemenat uspjeha: molitvu. Treba moliti sam i s drugima. Mo- liti po danu i po noći. Tada se Evanđeoska mud- rost prelijeva u duše i srca slušača i tek onda se ljudi obraćaju Kristu sa oduševljenjem.

Majka Terezija sav svoj znani i neznani us- pjeh u dirljivom djelu ljubavi temelji na moli- tvi svih svojih suradnika, osobito svojih sesta- ra. Bez obzira na njihov golemi posao svaki dan klanjaju jednu uru uz mnoge druge molitve.

A Božji čovjek papa Ivan Pavao II u svom na- govoru hrvatskim hodočasnicima 30. travnja istak- nuo je:

"Molimo vas budite vjerni Bogu i sv. Petru, ga- jite dobri obiteljski duh, poštivajte život, odga- jajte brojniju djecu i sačuvajte dobri običaj obiteljske molitve..."

Gospodin Isus neprestano traži od svojih mo-

litvu onako kako nam je pružio svojim primjerom. Najuzvišenija molitva Očenaš plod je zanosa apos- tola gledajući Ga kako cijele noći moli: "Učite- lju, nauči nas moliti!"

Sv. pismo govori: "Sve što budete vjerom traži- li u molitvi primit ćete" (Mt. 21, 22)

"Hoću dakle da ljudi mole na svakom mjestu, po- dižući ruke čiste prema nebu, bez srdžbe i prepri- ke" (Tim. I, 2, 8)

"Ako dvojica na zemlji jednodušno zamole što- mu drago, dat će im Otac moj nebeski. Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana radi mene, tu sam ja među njima" (Mt. 18, 19)

Minule generacije u našem gradu znale su mo- liti. Mi se stariji sjećamo naših djedova i rodi- telja kako im je glasna molitva bila nekoliko pu- puta na ustima tokom dana. Znakovita je bila oso- bito večernja Zdravo Marija kada su se članovi obitelji okupljali i zajednički molili krunicu i molitve za mrtve.

Sačuvali smo sve tradicionalne molitve i po- božnosti tokom godine. Ima ih mnogo, lijepe su i za svako doba godine veoma znakovite. Nekada su se vjernici okupljali u velikom broju da im su- djeluju, a danas okupimo ostatak ostataka.

Malo molimo, malo se nalazimo na molitvi. Sve ostalo nam je važnije. Stoga pobiremo nezadovolj- stvo, nervozu, rastrganost. Nikako da dohvatimo to blaženo vrijeme koje živimo da bi doista bilo- naše! I tako iz danas u dan ponavlja se jedna- ka priča naših uskipjelih i jurećih dana izpu- njeni poslom za poslom, a uvečer gotovo ne znamo što smo uopće novog učinili.!! I tako nam u ne- ko "besicjenje" prolazi život.

Iz crkve i u našem tisku vidimo da je ovo

"Branimirova godina"-kada slavimo 1100 godišnjicu slavne izmjene pisama našeg vladara Branimira i pape Ivana VIII godine 897. Time Hrvatski narod zarezao je u svoje nacionalno biće vjeru u Krista kroz pripadnost crkvenom tijelu Rimokatoličke crkve.

Zahvalnost za ovaj dar naši su vjernici, i mi u Korčuli, izrazili na blagdan Presv. Trojstva, a čitavi narod u svom rimskom hodočašću 30. travnja u susretu sa sv. Ocem.

U nedjelju, 2. rujna sprema se domovinsko hodočašće u Nin, u grad naše crkvenosti i narodnih vladara.

Medjutim cilj i ovog jubileja i proslave nije u tomu. Crkva nas poziva da se naučimo vjerovati, da živimo vjeru kao duboki i sveti i radosni posjed našeg bića osobnog i narodnog.

To se može postići jedino usrdnom molitvom Božjem Duhu. Zato nas i naši Biskupi žarko pozivaju na obnovu i ojačanje molitve, osobito one u zajednici pri crkv. skupovima, na nedjeljnoj misi i u obitelji: "...ponovno zavodjenje molitve osobne i zajedničke u obiteljima, moljenja Gospine krunice, Anđeoskog pozdrava te molitve prije i poslije jela. Ta molitva, koju smo prilično zanemarili, jest osnovni uvjet da bi naše obitelji stvarno postale ono što -kako nas je upozorio Koncil- moraju biti, t.j. 'male crkve' (iz pisma našeg g. Ordinarija).

Što ćemo u kućama učiniti da vratimo molitvu, a time življu vjeru i živog Krista? To će biti efikasna "škola" mladima da se oduševе za Krista i duh vjere. Svakako najčasnija nam je molitva nedjeljna misa! Bez nje blijedimo i propadamo. Smijemo li to dopustiti?

KARDINAL BERTOLI

Naša Dika i
Radost

Na vijest za koju smo saznali u svibnju ov. god. da je Sv. Otac Ivan Pavao II imenovao kardinala Paola Bertolia Camerlengom Sv. Rimsko Crkve, uputili smo g. Kardinalu-Camerlengu brzojav i pismo.

On je od god. 1931. poč. gradjanin našega grada i poštivalac Korčulanske Opatije i Bratovština. Stoga nam je bila osobita sreća i dužnost uputiti mu iskrene čestitke. Evo njegovog odgovora:

Rim, 19. lipnja 1979.

Prečasni Opatе,

Svojevremeno sam primio brzojav korčulanskih Bratovština i pismo prigodom mog imenovanja za Camerlenga Sv. Rimske Crkve.

Zaista sam zahvalan za ove poruke koje me sjećaju veza od mnogo godina uz vaš grad, vaš lijepi otok i uz vaše bratovštine koje čuvaju velike tradicije cijelog naroda.

Od srca se zahvaljujem vama, a preko vas upućujem zahvalnost i svoj blagoslov svima vjernicima Korčule.

Nek vas Bog čuva

Paolo Card. Bertoli
Camerlengo S.R.C.

Liturgijska KRONIKA

19.III SV. JOSIP.-

Uvečer smo održali glavnu svečanost. Crkva je bila puna vjernika. Crkv. zbor je zanosno pjevao, a pratio ga je i mandolin. sastav mladih. Milostinju smo sakupljali za potrebne kroz Banku Sv. Jozipa. Nešto preko stotinu duša pristupilo je sv. pričesti. Kad je sve svršilo ljudi su zaostajali u crkvi: okrenuti prema pjev. zboru očekujući da i dalje slušaju lijepo pjevanje. To je zboru bila najljepša hvala.

NEDJELJA MUKE.-

Kao kor. propovjednik trebao nam je stići iz Zagreba o. Luka Cirimotić iz Družbe Marijinih misionara. Prema liječničkom nalogu kao bolesnik nije mogao napustiti grad, pa je don Marko Stanić naš kapelan održao niz propovijedi kroz osam dana s temom-Molitva.

A kroz tri dana: ponedjeljak, srijeda i petak-uz gornje uklopili smo zajedničku molitvu i adoraciju osobito suradnika Majke Tereze i o. Anta Gabrića. Jednom smo održali Križni put, a mladi su krasnoslovili pobudne pjesme i održali posebne molitve vjernika. Bile su prisutne i su-

radnice-sestre Dominikanke.

CVIJETNICA i VELI SEDMICA.-

Iz Zagreba nam je stigao don Luka Depolo. On je prihvatio održati propovijedi 40-satnog Klanjanja.

Svečanosti Cvijetnice započele su pred potpunom katedralom u 9,30 s. Blagoslov maslina i palama nismo zaključili procesijom jer je sipala tiha kiša. Muka je otpjevana u najboljem redu. Klanjanje smo počeli svečanom procesijom Sakramenta kroz pijacu. Iako je program veoma obilan ipak smo kroz sat i pol sve skladno i dolično zaključili.

Večernjem Poklonu pristupili su Sasvetani. Bilo ih je 52. Don Luka je na svoj osobni način propovijedao i zanio pažljivo slušateljstvo. A iza funkcije opat je bratime odpratio u njihovu crkvu i održao "fervorin"s molitvama za pokojnike.

Tako je bilo i u ponedjeljak i utorak. Moramo reći da smo sa zadovoljstvom gledali veliki broj vjernika. A Rokovaca je bilo 68, Mihovila- ca 49.

Na VELU SRIJEDU uvečer dopunili smo ovaj dan večernjim obredom Pokorničkog slavlja. Držali smo u skraćenom obliku Jutarnju u kojoj obnavljamo sve naše lijepe i drage melodije ovih dana-kako je to nekada bilo. Operni pjevač Sergije Foretić odpjevao je jednu Lamentaciju, a drugu dvoje djece. Vjeko Fabris baritom dočarao nam je svojim sjajnim pjevanjem svu dirljivost melodije i riječi Molitve Jeremije proroka. Opat je uz projekcije govorio o Muci i Sindonu

Te je večeri mnogo vjernika zajedno s bratima pristupilo sv.pričesti.

S VELIKIM ČETVRTKOM smo još jednom obnovili zadovoljno sjećanje prošlogodišnjih svečanosti ovog Dana. I ove godine se u najvećem broju okupila naša Zajednica da proslavi Gospodnju Večeru. Sasvetani su opet zaokružili oltar kao "učenici". Vjernici se ispovijedali pa su preko svečanosti pristupili sv.Sakramentima.

Sasvetani-učenici bijahu počašćeni u opatskom dvoru tradicionalnim načinom: bijelom kavom, prik-lama, vinom i krunicom.

NA VELI PETAK smo izjutra pogledavali nebo i bojali se jačeg nevremena. Bura je lamatala nebom i zemljom. Ali o podne vrijeme se smirilo, stišalo u toploj proljetnoj bonaci. Bilo je "kako stvoreno" za večernju svečanost. Pojavio se i zapadnjak, ali nije ugasio sve torce. Šteta što se na velikom balkonu opatskog dvora nisu mogle zapaliti mnogobrojne svijeće, a što inače daje posebni čar ovoj noći i procesiji.

Dakako, obrede Velog petka započeli smo uz gotovo praznu crkvu, kako je "običaj". A onda pri kraju Muke crkva se već napunjala svijetom. Među njima i mnogo turista iz gradskih hotela, iz Pelješa i Dubrovnika.

Pri obredu Klanjanja križu stvorilo se dugi niz poklonika na čelu sa sasvetanima-učenicima. Velik je bio i dvored pričesnika.

Očekivali smo bratime iza šest sati. Ali je čekanje potrajalo sve do sedme ure. I crkva i pijaca bijahu ispunjeni svijetom.

Rokovci su već sredjeni čekali na početku svoje ulice da najprije krenu Sasvetani. Jedna-

ko tako čekali su i Mihovilcu kraj svoje crkve. Slika svjetla i liturgijski sjajnih predmeta bijaše izvanredno lijepa i upečatljiva. A kad su pristizali Sasvetani ubrzo je pijaca bila puna bratimske bjeline toniga, toraca i pozlaćenih križeva, kandelabra i zvijezda.

Sredovječna pjesma prodornog melosa odzvanjajala je sa svih strana. Gotovo nije dolično moguće opisati tu liturgijsku sliku stare i nove Korčule u punini sjaja stoljetnog inventara prastarih naših bratovština!

Sve se bratovštine slegle u katedralu i kad je započeo obred procesije rijeka bratima, predvođena Mihovilcima, stala se kretati niz glavnu ulicu pa uokolo starog dijela grada.

Ponovno i ponovno smo proživjeli, rekli bismo, ono poznato "korčulansko čudo Velog petka"! Zamislite u ovom razmjerno malom gradu skup bratima i to: Sasvetana 75-Rokovaca 102-Mihovilaca 86! Bilo je svih uzrasta i svih generacija. Vidjeli smo na grudima bratima-oca dječicu od 4 godine ta kodjer u tonigama. A korčulanski mladići, školarci nalazili su se u velikom broju u ovoj manifestaciji priklanjanja uz Krista i vjeru.

Nije bilo neobično čuti na sve strane grada da Korčula nije vidjela toliko mnoštvo svijeta i takovu procesiju. Ali slično se govori baš svake godine. Ponosimo se i radujemo, a najviše zato što je ova svečanost osobito znakovita za mentalitet ovog našeg dalmatinskog svijeta.

Na povratku pred otvorenim tabernakulom-grobom napeto smo slušali rezponzorij Pokopanja koji je dopirao od pjevača iz pritvorene sakristije.

Na kraju obreda mnogi su obilazili dvorane bratovština kako bi s bratimima komentirali svetu o-

vu večer i usto probali prikle i čašicu prosudju jući komu su najbolje bile ove godine. I ovi su sreći imaju svoju vjersku i humanu vrijednost i čar.

Na svečanosti vidjeli smo i neke Korčulane iz inozemstva, a mnogo iz domovine. Vela sedmica osobito Veli petak neodoljivo privlači naše sugrađjane da se toga dana nadju u svojoj Korčuli. Od njih iz godine u godinu čujemo mišljenje kako je Vela sedmica u našim stranama kao nigdje drugdje!

NA VELU SUBOTU ranim jutrom krenuli su malo-brojni bratini praćeni malom grupom vjernika na svoj put "Prko gorah" pjevajući prastare pjesme Muke i poklona "božjim grobovima" i križevima kroz grad sve do groblja pa do sv. Nikole i opet natrag u grad. Ovaj obilazak ima svoje stoljetne čari i teško nam se toga odreći ili nečim zamijeniti. Ali je potrebno reći kako ne odgovara svrsi ovaj obilazak uz onako neznatan broj duša. Teško će biti izostaviti ovaj vjekovni običaj a koji se u tako divnom obliku sačuvao na Hvaru.

A uvečer u 21 sat održali smo USKRSNU VIGILIJU. Slično je prije toga bilo i u crkvi sv. Nikole. Vidjeli smo ovaj tako dirljiv i lijepi obred Kristova Uskrsnuća sasna mali broj vjernika. Već smo nekoliko puta mijenjali podesno vrijeme za obred ali bez koristi. Nemamo mogućnosti da nečim više zainteresiramo naše vjernike za ovu valjda najljepšu liturgiju Uskrsnuća.

NA USKRS održali smo ujutro sv. mise po Bra-
tovštinama. A u 9,30 s. krenula je iz Vele crkve
svečana procesija do obiju gradskih vrata za b-
lagoslov grada i svih njegovih stanovnika.

Na licima mase odraslih i djece čitala se us-
krsna radost. Bilo je veoma mnogo i stranaca.
Euharistij. svečanost se odvila u iskrenoj ved-
rini duha potaknuta lijepim pjevanjem i zbora
i naroda. Dakako, veliki broj vjernika pristu-
pio je sv. pričesti. Svečanost smo završili čes-
titkama u sakristiji, u dvoru i po gradu.

Preko jutarnjeg blagoslova jela u 7,40s. u
katedrali su vjernici osjetili udar potresa. U
sakristiji ga nismo osjetili. Malo zatim smo
preko radija saznali za tugu i bol koja je o-
buzela i sve nas i čitavi svijet nad katastro-
fom potresa u Crnogorskom primorju, Boki i u Ko-
navlima. Preko Crvenog križa odmah smo u ime
Banke uputili 10 novih pokrivača, a u svibnju
smo preko Kurije odposlali milijun i pok st. din.

S V. M A R K O - Z A Š T I T N I K. -

Osvanuo nam je tmurni, vjetroviti i kišni dan.
Osjećamo svaki put o svečanostima da se nešto
može dogoditi nepredvidjeno, kao napast, zloća z-
loga: ovoga puta zatajila su nam elektrificira-
na zvona. U žurbi trebalo je povezati konopima
zvona i zaslativiti na svetkovinu po vjetru. Malo
kasnije je požrtvovni Ante Portolan kao i uvi-
jek sve sveo u pogon. Olujno vrijeme trajalo je
sve do kasno u noć, uz ne malu kišu.

Večernja procesija je stoga izostala. A ipak
u crkvi bili smo razmjerno u mnogo većem broju
nego prošlih godina. Koncelebraciju i propovi-
jed uz četvoricu susjednih župnika vodio je don
Ivo. Podijeljeno je oko stotinu sv. pričesti. A
pjev. zbor je ponovno odlično pjevao misu i pri-
godne pjesme.

24.V S P A S O V O.-

Tri dana prije blagoslivljali smo zemlju, more i ljudski rad-uz sudjelovanje grupe bratima i vrlo malog broja vjernika. Dobro je zagrijalo i osjeća se ljetno doba. Tako ni na večernjoj svečanosti nije sudjelovalo mnogo vjernika, a turisti radije koriste sunce i more.

4.VI G O S P A O D U T J E H E.-

Na Duh.ponedjeljak Korčula slavi svoju Gospu od Utjehe-Konzolaciju u crkvi sv.Mihovila. Zaštitnica je i Bratovštine. Nedavno je Crkva za ovaj dan uvela svetkovinu "Majke Crkve". Ovomu se neobično radujemo: naša zajednica od davnine tog dana časti Bogorodicu.

Podvečer nakon Euharistij.slavlja uz pjevanje našeg zbora krenula je procesija s Gospinim kipom kroz stari dio grada.Poznavajući naše vjernike držimo da je najveći njihov broj uzeo učešća u ovom slavlju,izuzev udaljenih predjela. Zahvalno smo slavili Bogorodicu molitvom i pjesmom takom cijele procesije.

Prokuri bratovštine vjernici, osobito bratimi donosili su svoj doprinos-godišnju minellu.

I sutradan uvečer crkva bijaše ispunjena Gospinim štovateljima. Nakon mise pospremili smo goštinu, a vjernici su raznijeli svojim kućama pokoji blagoslovljeni cvijet sa podnožja Gospinog kipa čime je bila ukrašena u procesiji zajedno sa svojim zlatnim zavjetnim darovima kroz mnoge i mnoge godine.

Želimo što nam crkva sv.Mihovila još nije u mogućnosti da je sredimo i vratimo u dobrom izgledu i za nas i za turiste.U njoj je smješten

gotovo sav pokretni inventar bratimske dvorane na prvom katu bratim.kuće. Još nije omogućeno dvoranu srediti i inventar smjestiti.

10.VI P R E S V. T R O J S T V O P R V A S V. P R I Č E S T

Imali smo prvopričesnika 22.To je naš uobičajeni broj. Samu svečanost smo pomaknuli u 8,30š. uz Pjevanu misu i uz sudjelovanje zbora i mandolinskog sastava,Katedrala je bila puna svijeta. Djeca su svoj program bezprijeekorno izvela i sve je teklo tako lijepo,znakovito da je mnogima potekla niz lice pokoja suza radosnica. Pričestili su se i mnogi roditelji i vjernici.

Na kraju slijedila je počast prvopričesnicima roditeljima i okupljenima i to na otvorenom:pred crkvom sv.Petra na pijaci. I to je bilo veoma lijepo,ugodno i radosno. Vjerujemo da će se ovogodišnja svečanost Prve pričesti u našem gradu dugopamtiti kao trajan prvorazredan događaj pun topline,vjere i vedrine.

13.VI S V. A N T U N P A D O V A N S K I.-

Kako i svuda po svijetu,slavili smo i mi Sveca čudotvorca.I u katedrali i na Glavici. U veloj crkvi oltar mu se sjajio od bijelog cvijeća i stotine svijeća. Slično tako bilo je i na Glavici. Tako je uvečer bila sv.misa,procesija i propovijed. Sve je to održao naš kapelan don Marko Stanić uz veliku masu vjernika i iz grada.

Častili smo u srcu žrtvu starijih koji su se popeli na Glavicu.Kada Vlasti odobre lokaciju i podigne se na ravnom kapela- ovaj svijet bit će

veoma zadovoljan. A mi strpljivo čekajmo!

14.VI TIJELOVO.-

Bio je sjajan, divan ljetni dan. Večernja tiši na pogodnala je proslavi koja se odvila uz veliki broj župljana i turista. Svečanu procesiju uokolo grada predvodilo je stotinjak bratima s "velim voskom", a naši prvopričesnici sa košarama cvijeća i simbolima euharistij. Krista. Zapazili smo da je ove godine gotovo sav narod stupao u procesiji te su uz strane bile samo grupe turista.

24.VI PRESV.SRCE - S.V.IVAN KRST.-

Presv.Srce smo proslavili procesijom i Euh. slavljem uvečer te na kraju obavili i posvetu Presv.Srcu Isusovu.

Uz prinos darova nekoliko mladih su preko večernjeg bogoslužja recitirali par prigodnih pjesama i tekstova sa darovima don Ivi budući mu je bio imendan.

Iza ove svečanosti don Ivo je svih častio kolačima i hladnim pićem pred dvorom na pijaci što je bilo vrlo intimno i vedro.

29.VI PETROVO.-

Svetkovinu apostol.Prvaka slavili smo kao i svake godine. Glavna svečanost bila je uvečer. Nakon svečane Mise vjernici su u crkvi sv.Petra ljubili relikvijske Apostol.Prvaka, a potom uz mnoštvo svijeta, osobito djece, zapalili smo baldahin od mirisavog emilja. Do kasna smo se završavljali u preskakanju baldahina.

Orgulje kod sestara

U nedjelju, 13.svibnja obavljena je svečana Kolaudacija novih orgulja u kapeli Časnih sestara. To je djelo Filipa Antolića zagrebačkog graditelja orgulja.

Blagoslov je obavio o.Celestin Bezmalinović Hvarski biskup, uz asistenciju oo.Dominikanaca i okolišnog klera na čelu sa Opatom.

O.Zlatan, Plenković održao je pozdravni govor s mnogo duha i znakovitost, a o.Biskup je održao homiliju. Pjevao je samostanski zbor sestara. Kolaudator orgulja bila je poznati virtuoz na orguljama s.Imakulata prof Malinka iz zajednice "Naše Gospe" iz Zagreba i s.Cecilija prof Pleše koja je oduševila punu kapelu vjernika svojim savršenim pjevanjem, kao i naša s.Flavka prof Sente dominikanka. Profinjeni duh i vješta ruka s.Pavla Njegovec odlično je dirigirala zborom i preko Koncelebracije i poslije koncertom biranih točaka pjevanja i sviranjem orgulja.

Svojim zaslužnim sestrama grad se odužio prisustvujući u velikom broju ovoj svečanosti i radujući se što nam je ovim dostignućem i Zajednica obogaćena.

Sestre su na kraju priredile uzvanicima večeru, a svi su bili počašćeni zakuskom koja je protekla u punini vedrine i radosti zajedno sa našim Sestrama i gostima.

Vrnički susreti

U prva dva srpanjska dana (1. i 2. VII) slavili smo na Vrniku GOSPU OD ŠKOJA. Ove godine potrudili smo se pripremiti slavlje da Vrnik i Korčula dožive duhovno "osvježenje" za ljetnu sezonu. Stoga smo na Vrniku omogućili duhovne susrete. Dr Tomislav Ivančić, naš prijatelj i naš don Luka Depolo vodili su ove susrete. Prof. Tomislav govorio je o potrebi redovite, svakodnevne molitve. Taj zahtjev za molitvom izveo je iz složenih životnih prilika koje sapinju suvremenog čovjeka. Sudionici susreta u više navrata razgovarali su s predavačem, jer je iz duhovnog života i života uopće. Među sudionicima bilo je vjernika svih uzrasta. Osobito su bile zastupljene sestre dominikanke koje su cijeli dan, u nedjelju 1. VII, provele na Vrniku u molitvi, razmatranju i duhovnim razgovorima. Za ovu prigodu iz Zagreba je došla grupa stedenata katolika, koji već nekoliko godina, pod vodstvom dr Tomislava, nastoje redovito moliti i razmatrati. Njihova svjedočanstva i iskustva mnogima su pomogla. Oni su ponajviše ohrabрили vjernike Vrnika i Korčule, jer su pokazali da molitva nije nikakva neobična, nedostižna stvar, već život kojeg se ne može mimoići, "koža" koju se ne može svući. Pokazali su da uz malo zrelosti pristupa životu svaki vjernik može s lakoćom moliti i u molitvi naći pravu sreću za kojom danas svi

bez razlike "suludo" trčimo.

Osobito mjesto u "Vrničkim duhovnim susretima" zauzima prigodna izložba koja je bila priredjena u "maloj crkvi" na temu = "Marija - majka - dijete". U okviru izložbe bio je poseban odjeljak u kojem su bile izložene "drage uspomene Vrnika i Vrnica". Izložbu je otvorio korčulanski opat don Ivo. U proslavu otvorenja govorio je o duhovnom bogatstvu svake duše i svakog kamena i čempresa na Vrniku. Razotkrio je kako i škrti kamen i mali broj ljudi na jednom otočiću može biti snažno stvaralačko nadahnuće i prebogati dar rodnom kraju i svemu svijetu. Tu je don Ivo osobito govorio o akademskim umjetnicima Luji Dozica i Vinku Fabris, koji su na izložbi bili zastupljeni na središnjem mjestu, dok je iznad svih lebdio najviši duh ovog kraja veliki Frano prof Kršinić.

Izložba je bila otvorena i nekoliko dana pa je došlo više turističkih skupina razgledati izložke. Izložba je bila sačinjena od umjetnina iz privatnih zbirki, osobito dr Lovre Steke i Opatске riznice sv. Marka, a neke izložke ustupili su osobno autori.

Ove godine, u nedjelju na večer, priredjena je možda po prvi puta duhovna akademija u čast Gospe. Mandolinistički sastav katedrale pod ravnom kapelana don Marka Stanića izveo je tri skladbe. Oni su svirali, a sestre dominikanke su pjevale. Kandidatice sestara recitirale su pjesme u čast Gospi. Svi prisutni osobito se dojmljivo odazvali u čast Gospe od Škoja koju je napisala s. Anđelika Prizmić, dominikanke. Više pojedinaca nastupili su osobnim skladbama i pjesmama. Vrnicanima je ugodno iznenađenje bilo čuti Damira

Foretića koji je uz gitaru izveo svoju vlastitu skladbu na vlastiti tekst "Donesoh vam Istinu", za koju je u Zagrebu primio nagradu i visoko priznanje. Nakon recitacija i skladbi bila su dva kratka filma. Jedan o životu u radu o. Anta Gabrića - "Girdja Korači" u režiji Miše Gabrića i proizvodnji Glasa Koncila i drugi o Isusu Kristu iz Nazareta.

Središnja proslava održana je 2. srpnja poslije podne. Don Ivo je vodio misu i procesiju. Bili su prisutni predstavnici časnih korčulanski bratovština, crkvinarstva sv. Marka i Banke sv. Jozipa. Na početku je obavljen blagoslov novih drvenih vrata crkve i crkv. rublje. Tako je o krunjen napor i želja Vrníčana da obnove crkvu. Predstoji istina još mnogo posla u obe crkve da se sačuva djedovska baština. A najprije obnovi ti krov "male crkve".

Vrničani su, svi bez razlike, i ovoga puta pokazali veliko i široko srce - prihvaćali su sve ljude, vodili ih pod svoj krov i nudili zakuskom. Svuda se osjećala sreća, jer je trud domaćica i domaćina bio nagrađen velikim brojem ljudi. Mnogi su Vrníčani diljem svijeta uputili prigodne čestitke o ovm slavlju i obnovi.

U okviru ovogodišnje proslave Gospe od Škoja održan je na Vrníku i dekanatski sastanak klera. Bilo je na okupu 11 svećenika.

Razmišljanja nakon slavlja pokazuju da je sje me bačeno - vjerujemo na dobru zemlju. Ovakovi su susreti potrebni. Mogu biti od koristi svima. Svima nam je potrebno mnogo snage da svjedočimo vjeru i ljubav prema Crkvi i časnoj tradiciji.

Razmišljanjem na Vrníku dali smo doprinos u o voj "Brahimirovoj godini" obnovi obitelji. Dobrog duha za zajedničku molitvu.

Gospi od Škoja

S. Andjelika Prizmić
dominikanka

Vrnik, 1. VII. 79.

Radošću danas odzvanja
otočić ovaj nam dragi,
što more ga stoljećima miluje,
po kojem rasula se smrčka,
uz miris kadulje i vrijesa
i zvukom raspjevanog čvrčka.

Još kao da čujemo
udarce bata i dlijeta,
vrijednih kamenara, - naših neimara,
koji su sjekli iz utrobe ovog otoka
čvrste blokove mase...
uz napore teške, izloženi olujama,
žegi južnoga sunca,
žuljavim rukama,
ponekad i gorkim suzama.
- A kad sve bi do vrhunca došlo,
tad pogledi dizali se k Nebu:
"Pomozi, o G O S P O !"

I to kamenje bijelo,
mramorom isprepleteno,
pod rukama domaćih umjetnika,
dobivalo divne oblike. -
Krv bi prostrujala
sve bi oživljelo !

I tako umjetnička srca
postaje krv topla, svježa, vrela!

Svi ovi, o Gospo naša draga,
koji bjehu, koji jesu i koji će doći,
nose ti čitavo svoje biće.
Nose ti olujne dane,
a i svoje nasmejano lice.
- Pružaju ruke ti svoje,
sa pregrštima snova,
s brigama teškim
i s nadom vedrom
što niče na rubu groba!

A ti, o Majko naša Dobra,
čuješ i ono što izrečeno nije,
vidiš i ono što na dnu biće,
duboko u dušama se krije.

Plavi miris mora,
prozirnost obrisa gora,
uz glazbu raznobojnog cvijeća...;
sve kao da veli:
"Ovdje uz Mariju,
obuzela nas istinska sreća!"

Rastvaraju se srca,
sve na koljena pada,
sa svih strana struji
nova, vedra nada!

Duše su potresene,
otvaraju putovi se novi,
u očima vedrina se radja,
niču posvuda smjeli snovi.

Osjećamo otkucaj Neba.
To duša naša
Mariju dobru Majku
razdražana danas je sreća!

Nakon 38 godina

Bio je Veli četvrtak 10.IV 1941. Nekolicina
pjevača pjevali smo lamentacije kraj sakristije
u katedrali, dok je na harmonijumu svirao naš po-
pularni pok. Terdi (Fabris). U to doletio k nama
sin pok. Andra Peručića i dojavio slom stare Ju-
goslavije...

Od tog vremena više nisam bio u Korčuli za Ve-
lu setemanu. Polako sam počeo i zaboravljati puno
toga iz svog grada. A da sačuvam barem dio korču-
lanske Vele setemane uvijek bio sam - zamislite! - u
Dugom Selu kraj Zagreba crkveni zbor pjevati na-
šu Muku i "Djeca židovska" i "Uskrsnut je naš S-
pasitelj"... Dakako, za Božić ne izostavljam ni na-
šu "Pastorellu".

Period od 38 godina uz toliko društvene i cr-
kvene promjene nakon Koncila unio je određenu
preinaku i u korčulanskoj Veloj sedmici. Mnogo to
ga na bolje, a nešto nažalost i na gore.

40-satno Klanjanje uglavnom jednako kao i on-
da s time da je sada broj braće mnogo veći. Pri-
stojno je pjevanje zbora "Miserere". Odličan je
efekt i izaziva pobožnost ono gotovo isključivo
svjetlo toraca i svijeća na oltaru bez elektrike.

Od čitave Vele sedmice jedino mi je loši uti-
sak ostavila Vela srijeda. Naime, zavj. procesija

na Soline svedena je na polazak svećenika i nešto dobrih žena. Nekada je išla procesija s bratimima.

Uvečer su održane lamentacije u sklopu Pokorničkog slavlja. Ali jako skraćeno: samo dvije i samo jedan rezponzorij. Izostala je kruna nekadašnje večeri, a to je Miserere i "orkestar" barabana. Opat je sve tri večeri lamentacije zbio u jednu večer sa ostalim obredima i to tako da pjeva cijela orkva. Izgleda da to ne ide kako bi trebalo. Treba za to animirati posebno muški zbor.

Te večeri sudjelovala su braća. Bilo bi vrlo efektno da ih veći broj sudjeluje. Svakako tu novost treba i dalje održati.

Na Veli četvrtak čini mi se da obred pranja nogu uz oltar nije dovoljno pregledan.

Veli petak nadmašio je sve. Ni najstariji se bratimi ne sjećaju tolikog broja braće u procesiji. Šteta je što je ona samo unutar gradskih zidina, a ne vani. Novost je sv. pričest na ovaj dan i to veoma dobro djeluje, posebno pobožno.

Kako je riješeno pitanje obilaska Božjih grobova WPriko gorah" smatram veoma dobrim iako mi nedostaje zaseban obilazak svake bratovštine posebno kao i pjevanje Pašjuni po crkvama.

S obredima Vele subote uvečer nestalo je lije-pog običaja na Gloriju trčati do vode, do mora za se uniti i dohvatiti se cvijeća...

Uskrsne svečanosti su kao i nekada. Boli me što više nema Pontifikala. Time smo mnogo izgubili kao vjernici i kao Korčulani.

Sada slijedi glavno pitanje:

Naši se svećenici često tuže kako nam u gradu nestaje vjere i da je vjernika sve manje! Moram reći da se nikada ne sjećam tolikog broja pričesti i u Veljoj crkvi i u sv. Nikole kao sada. Crkve su bile pune, sav narod pjeva, a da i ne spominjem

tako impozantan broj bratima njih preko 260 što znači 10% pučanstva ili preko petina muškaraca grada samo u tonigama! Bilo ih je od 3 pa do 90 godina uz pretežni broj omladine i muževne dobi. Radnici, učenici, studenti, inženjeri, liječnici, pomorci i drugi.

Neki su skloni to nazivati folklorom. I ja mogu reći da je to folklor, ali kakav? Folklor je u biti stvaralačka snaga jednog naroda kojom iz koljena u koljeno prenaša ljubav za svoj identitet, za svoj narod i kraj. To nije folklor profesionalnih ustanova koje se time bave kao umjetnošću, već folklor kojeg narod od srca, sa zanosom pleše i pjeva u svojim nošnjama kao kulturnu baštinu. Mi imamo vjersku dragu i živu baštinu. Stoga neka se broje bratimi, neka se i kavgaju za svoje "dirite" i "dovere". Sve to daje i manifestira život, duhovni život. Stoga neka mi oprosti onaj redovnik koji je pred dosta godina dobio don Ivi u procesiji Velog petka: "Od pustoga lišća ne vidi se deblo". Dali usahnuto drvo može dati lišće? Što je više lišća, znači da je drvo jače, zdravije i korjeniti dublji i snažniji.

Ipak ovakve sjajne manifestacije vjere se odvijaju nekoliko puta na godinu. A što hoćemo više!

Da zaključim. Nije mi žao što sam bio. Korčula je još uvijek ona stara prava Korčula na ših predaka, snova i ljubavi. Pače smatram vjernicima i one koji su dali neki znak interesa uokolo događanja, kao oni koji su zainteresirano brojili ili iz tamnih prikrajaka živo promatrali procesiju. Samo ovako nastavimo!

Sergije Foretić Rokovac

NIJE SVE

ni CRNO

"... Nedavno je u Lanterni istaknuto pitanje za što mladi, kada napuste Korčulu ne nastave onim vjerskim životom, koji su prakticirali u Korčuli.

Možda bi se to zaista tako, barem kod većine mogli postaviti pod pitanje. Ako neki vjeroučitelji po gradovima nemaju vjeronauka i za mlade iz Korčule, to ne bi moralo značiti da ti mladi ne idu nikuda u crkvu. Poznato je da studenti zagrebački idu najradije na misu kod Isusovaca u Palmotićevo. Ako je tamo dobar propovjednik, to će mladome biti korisno osobito ako ga vjeronaučno predavanje ne privlači.

Mnogo, sigurno, ovisi o tome kakovu je vjersku formaciju dobio mladi u svojoj župi, da li je ona previše bila povezana mjesnom tradicijom i običajima ili se je on formirao kao "katolički" vjernik. U prvom slučaju razumljivo je da će on u novoj, velegradskoj sredini dobiti šok. Preveliko isticanje povezanosti odsutnih Korčulana sa župskom zajednicom po mojem mišljenju samo ga vraća u ono što u velegradu ne može naći. Ne mislim da su naše religiozne korčulanske tradicije neki religiozni balast, da su prazna slama folklora, jer ne mogu vjerovati da onaj dugogodišnji bratim ne osjeća nešto duboko u duši u danim časovima religioznih manifestacija. Ali mladima treba naglašava

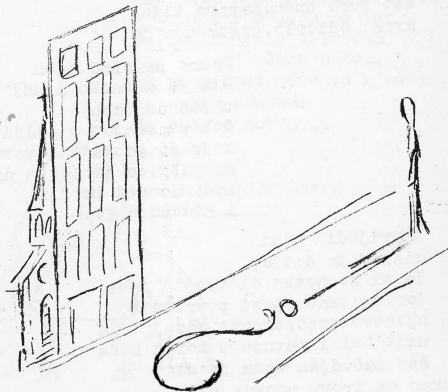
ti u čemu je bit kršćanstva, suština Evandjelja, smisao života na bilo kojoj točki ove naše male kugle zemaljske.

Uostalom, dobro je što mi svećenici nismo nikada zadovoljni sa svojim stadom. Mislim da Gospodin nije prezadovoljan ni sa svojim pastirima. Ja se samo divim Duhu Svetomu kako sprema ječava u vjernicima utjecaj ludih ideja i teških sablazni.

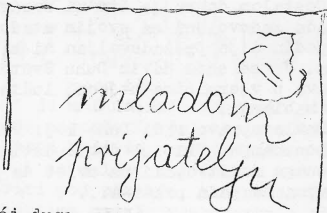
Dakle upravo radi Duha koji vodi Crkvu, imaju pouzdanja. Vrlo je dobro isticati vjernicima snagu molitve, ali uz uvjet da po našim časlovljima ne pada prašina...

Zagreb, 11. III. 79.

p. Ladi Fazinić o.p.

pismo

P i š e š :

da su ti noći duge,
da san ne sklapa oči
tako umorne od plača
što pere dušu, natapa tijelo,
kvasi odijelo, zagorčuje jelo.

Nadao se nisi onom
što ti učiniše ljudi
u jednom času
dok si sanjao o želji
koja će postati život
za tebe, za tvoje, za druge
kad mjeseci prodju
i godine dugo.

Zavrijedio nisi
nastavlja dalje,
da ti se netko od tvojih javi,
jer smatraš da si povrijedio
njihovo srce, smrvio nadu,
unio bol i patnju u korak hoda
što začudjen sada je stao
kao na krovu umorna roda.

I moliš Krista :
da vrati ti snagu,
da obnovi život
i trunak nade podijeli
da usahnu sumorne noći
a dan se natrag pojavi bijeli.

Ne sumnjaj u to,
jer ljudi ti pomoći neće,
ni vino, ni konjak, ni brendi
što ispijaš
noću sjedeć na stolici tvrdoj,
držeć u ruci kist
praveći tamne konture života,
već Krist i samo Krist.

Ta On je uvijek s nama :
kad kida žalost duše dubinu
i kopa jarke da suze teku.
On podiže pale i tvojom
šeće sobom,
On je u tebi, zove te k sebi
da trpiš s njime
da bude s tobom...

Franjo Balog

GODINA DJETETA

ISUSE UDIJELI . . .

Isuse, čuvaj me
od svakoga zla
na ovom svijetu
i udijeli mir
svakome djetetu !

Daj da svako dijete
u Tebe uzdano bude,
i još Te molim:
čuvaj sve ljude !

Svu djecu ovog svijeta
čuvaj Kriste Bože,
daj da rastu poput svijeta,
daj da budu sita
i puna Tebe, Kriste !

Marija Kraljević
IV r.

M A J C I

Ti si moja majka i život si moj,
za mene ti radiš i prolijevaš znoj.
Zato ti želim mnogo sretnih dana
da ih sprovedeš živeći s nama !

Neno Milohnić
IV r.

Dr VINKO FORETIĆ :

JAKOV
SALEČIĆ

(nastavak predavanja održanog u
Smokvici 26.VIII 1978.)

Salečić je u svojim pismima Matijaševiću-Karamaniću saopćio neke rimske natpise iz Korčule i od drugdja. Veliki istraživač stare rimske povijesti Teodor Mommsen je izdao rimske natpise, pa je i one iz naših krajeva u poznatom svojem zborniku "Corpus inscriptionum latinorum". Izdao je također neki natpis iz starog Epidaura, na koji je upozorio Salečić, a Mommsen saznao za nj iz saopćenja Matije Kapora izašlog u Gazzetta di Zaira g. 1843. Poznat je bio već u 15. stoljeću staro rimski natpis nađen na Badiji. Mommsen ga je objelodanio i na temelju ranijih saopćenja, ali iznosi i podatak o njemu, koji je našao u Matijašević-Karamanićevoj ostavštini, a taj se podatak zapravo nalazi u Salečićevu pismu pisanom Matijaševiću-Karamaniću od 26. lipnja g. 1717. Mommsen je objelodanio i jedan natpis iz Kotora, koji je našao zabilježen u Salečićevu pismu Matijašević-Karamaniću.

U Sveučilišnoj i narodnoj biblioteci u Zagrebu čuva se autografsko Salečićovo pismo od 21. li

pnja 1735. upravljeno jednoj učenoj osobi, ali ne znamo kojoj. U tom pismu Salečić govori o ostacima stare antičke zgrade, koja se nalazi u polju sela Lumbarde kraj uvale Bili žal. Danas se smatra, da je to stara rimska gradjevina. Salečić smatra, da je još starija, naime grčka. No pri svemu tome važno je to, da joj i Salečić priznaje njezino antičko podrijetlo. Nažalost u najnovije vrijeme su ostaci znatno oštećeni gradnjom novog puta preko nje. To se je moglo izbjeći, da je samo malo drukčije, bila napravljena trasa puta.

U arhivu obitelji Nisiteo-Politeo iz Starog Grada na Hvaru, koji se sada nalazi u sklopu Historiografskog instituta Jugoslavenske akademije u Dubrovniku, nalazi se rukopisni prijepis jednog Salečićevog djela, koje Paulini ne spominje. Za nj se u tom prijepisu veli, da je prepisan iz originala. Napisano je na latinskom jeziku, a proslav u hrvatskom prijevodu glasi "U kojem su dijelu Dalmacije i položaju bili rudnici zlata? Koja je regija prvobitno nazvana Dalmacijom?" Salečić je tu iznio tvrdnje, koje i danas u znanosti važe. Geografski pojam Dalmacije mijenjao se je kroz stoljeća. Ime dolazi od ilirskog plemena Dalmata (ili Delmata), koje je boravilo u području između rijeke Krke i Neretve sežući i u današnju Bosnu, gdje se u Duvanjskom polju kod današnjeg Duvna nalazio njihov grad, koji stari pisci nazivaju Delminion, Dalmion, Delminium, Dalminium, a glavna luka im bijaše Salona na mjesto današnjeg Solina.

Kad su Rimljani osvojili naše krajeve, razdijelili su ih na provincije. Stvorili su i provinciju Dalmaciju, koja se širila znatno i preko područja nastanjenog Dalmatima. Ona se širila po današnjoj Dalmaciji, Lici, većem dijelu Bosne, po Crnoj Gori i dijelu zapadne Srbije, dakle na is-

toku do Drine, Ibra i rijeke Mati u sjevernoj Albaniji.

I Salečić je znao, premda možda ne u detalje, za taj veliki opseg rimske provincije Dalmacije, te ističe, kako se unutar nje nalazio i značan dio Bosne. Stari pisci govore o rudnicima zlata u Dalmaciji, te Salečić ispravno tvrdi, da to ne može biti uska krševita Dalmacija njegova vremena (a mi velimo i današnja), već ispravno kaže, da su se ti rudnici zlata nalazili u Bosni. Povjesničari 19. i 20. stoljeća tragali su za položajem starog Delminija. Glasoviti njemački učenjak Mommsen tvrdio je, da se taj grad nalazio u Gardunu kod Trilja u dalmatinskoj Zagori i neko vrijeme je prevladao Mommsenov autoritet, ali kasnije je g. 1904. austrijski učenjak Pač dokazao, da se nalazio kraj današnjeg Duvna u Bosni. Isto naš Salečić je davno prije i Mommsena i Pača ispravno ustvrdio, da se stari Dalminium nalazio kod današnjeg Duvna.

Stari rimski pisci spominju i na dalmatinskom primorju grad Oneum. Povjesničari su već u doba Salečićeva tragali za tim, gdje bi se trebao nalaziti položaj tog starog grada. Neki su već u Salečićeva doba mislili, da je to položaj današnjih Vrelića, a Salečić je u svojoj raspravi latinski pisanoj pod naslovom "Oneum oppidum Dalmatiae" (Oneum grad Dalmacije), koju smo u prijepisu našli u arhivu Nisiteo-Politeo u sklopu Historijskog instituta u Dubrovniku, izrazio, da bi to moralo biti Lovište u skrajnjem zapadnom dijelu poluotoka Peleješac. No sada se drži, da je Oneum bio na mjestu današnjeg Drniša.

Djela apostolska, koja spadaju u Bibliju novoga zavjeta, govore o putovanju svetog Pavla iz

Svete zemlje u Italiju. Nakon jedne oluje brod, kojim je putovao pristao je na jedan otok, i o tome vele Djela apostolska na grčkom jeziku, ovo:

Kai diaspothentes tote epégnomen hōti Melite hē nēsos kaleitai (iz tehničkih razloga transkribirano s grčkog jezika) U latinskom prijevodu:

"Et cum evasissemus, tunc cognovimus quia Melita insula vocabatur". A u hrvatskom: "I kad smo se spasili, tada saznasmo, da se otok zove Melita".

U starom vijeku imenom Melite grčki a latinski Melita nazivlje se i otok Malta u Sredozemnom moru i naš Mljet. I eto zarana se je javilo pitanje, gdje se tom prilikom sv. Pavao iskrcao, da li na Malti ili na Mljetu, pa su se među ljudima znanosti javile dvije struje, jedna za Maltu druga za Mljet. Jedna i druga struja je iznosila razloge sebi u prilog.

Ne može se sada upuštati pobliže u tu problematiku, a još i danas se o tome raspravlja te ima pristaša obaju gledišta, ali prevladava mišljenje, da se sv. Pavao iskrcao ipak na Malti.

Naši učenici ljudi iz Dalmacije, koji su se time bavili, bili su svakako za Mljet, pri čemu je djelovao i regionalni dalmatinski patriotizam. O tome i naš Salečić napisao je na latinskom jeziku raspravu, čiji naslov u hrvatskom prijevodu glasi: "O dolasku sv. Pavla apostola na Melitu otok Dalmacije". Nažalost, tu raspravu nismo mogli pronaći, ali po naslovu sudeći možemo reći, da je i Salečić bio mnijenja, da se sv. Pavao iskrcao na Mljet.

(nastaviti će se)

" Mi potpisani klesari odlučni sagrađiti crkvu ili kapelu pod naslovom slavne Djevice Marije od milosti na otoku Vrnik (Invernich) na mjestu osobno pregledano po Vašem Presvj. i Preč. Gospodstvu, što će biti na hvalu Gospodinu Bogu, za našu pobožnost i svih drugih kršćana - stoga se utječemo Vašoj Vlasti da bi podijelila vlast svojom Odlukom i Dekretom za takovu gradnju, prinoseći mi dolje navedeni u posjed i na ime vlasništva ovoj crkvi ili kapeli 50 dukata na korist i dobit, čime će se moći i trebati to kom vremena ista uzdržavati, - a nudeći ovaj novac na čuvanje kroz 5 godina uz odgovarajuću dobit od 6 posto; ujedno se obvezujući za sebe i ulog unijeti kako je niže označeno a za što se kao garancija nudjaju slijedeća dobra. To jest

Od protta Tome Azzali za svotu od 10 dukata uz dobit kako je gore rečeno daje se 1 gonjaji četvrt vinograda u Lombardi na mjestu zvano Ur tina, uz meštra Kuzmu Rogačević, sa sjevera uz Franju Zecchini, od juga uz naslj. pok. Zana Pome nića, a od zapada uz naslj. gosp. Stjepana Vlahova Čeljubin.

Od Franje Pavlović za svotu od 10 dukata uz dobit kako je gore rečeno 1 gonjaj vinograda

otprilike u polju Donje Blato. Graniči sa zapada sa Franjom Zecchini, s juga sa Vickom Muratti, sa sjevera s općinskim putem.

Od Zaneta Karlić za svotu od 10 dukata uz dobit kako je rečeno gore l gonjaj vinograda u Lum baraškom polju pod sv. Rokom. Graniči s juga sa gg. Jeronimom Mirošević, sa sjevera s braćom Villović pok Franje i mešтром Karlić.

Od Marka Čeljubin za svotu od 10 dukata uz dobit kako je gore rečeno kuću gdje stanuje na otoku Vrnik od njega planirana i izgradjena uz zid kuće Franje Pavlović.

Od Andrije Battara za svotu od 5 dukata uz dobit kako je gore rečeno svoju kuću u kojoj sada stanuje na otoku Vrnik kupljena od naslj. Dojmi.

Od Nikole Sinković za svotu od 5 dukata uz dobit kako je gore rečeno l gonjaj vinograda u Lumbardi na mjestu zvanom Urtine koji graniči sa mešтром Marinom Pomenić, sa sjevera s Nikolom di Luca, sa juga sa Franjom Zecchini, sa zapada s Nikolom Boter.

Izjavljujemo da nakon petogodišnjeg vremena obvezujemo se svaki od nas isplatiti kako je gore, kako bi bilo korisno uloženo u svotu i na mjestu na dobit u običajnom obliku kod sigurnih osoba po našem izboru, kao istiniti i zakoniti pokrovitelji zauvijek obavezani uzdržavati s po potrebnim inventarom rečenu crkvu ne dirajući kroz 10 godina ništa od onoga što bi nadošlo već sve uključivati u fond koji će s vremenom biti znatan i moći će onda kroz sva vremena doličnije dovoljavati potrebama. Hvala (talijanski) (nastavak latinski)

Dana 16 siječnja 1672.

Pojavio se ispred Presvj. i Preč. Gosp. Jeronima Andreis korčulanskog biskupa u dvorani svoj biskupskog dvora Preč. Gosp. Marko Azzali koji je u ime gore navedenih predao u ruke Njegovog Presvj. i Preč. Gospodina priloženu molbu tražeći i moleći ponizno kako je unutra.

Istoga dana

Presvj. i Preč. Gospodin Biskup gore rečeni vidjevši i zrelo izmjerivši molbu gore iznese- nu kao plemenitu i pobožnu- u svemu je prihva- tatio i dopustio uz pogodbu, uvjete i način kako je u molbi označeno da se planira i sagradi crkva uz obaveze- davši pravo Preč. Gosp. Vikaru položiti prvi kamen po obredu Rimskog pontifikala i izdati akt za gradnju crkve na mje- stu i na način odredjeno po Njegovom Presvj. i Preč. Gospodstvu što je već pregledao i zato odredio, itd.

Jeronim Biskup Korčul.

Marko Azzali kanonik

(Opatski arhiv, Korčula, sv. "Vrnik")

Slijedeće godine crkva bi sagradjena- kako svja- doči spomen ploča u crkvi)

IZLOŽBE

Ove godine izložbena sezona u Korčuli počela je već krajem ožujka kada je u Muzeju priredjena izložba ručnih radova žena Korčule, održana uz proslavu Međunarodnog dana žena 8. ožujka. Postavljena uz staro pokućstvo, porculan i srebro pružala je ugodjaj doma. Korčulanke svih zanimanja i životne dobi predstavile su se nizom raznovrsnih i umjetničkih ručnih radova: tapiserije, tapeti, gobleni, veziva raznih bodova i primjene, čipka, makrame te pleteni i kačkani odjevni predmeti. Bio je to mali izbor onoga što vrijedne ruke naših žena izrađuju s ljubavlju i urodjenim smislom za lijepo. U prigodnom katalogu i slovu na otvorenju izložbe prikazana je tradicija ručnog rada u Korčuli i razlozi koji ženi i danas daju poticaj za nj.

Općina Korčula pobratila se prije tri godine s Općinom Resen u Makedoniji i od tada se između naših dvaju Općina održavaju stalne i raznovrsne veze. Ove godine u okviru kulturne suradnje priredjena je u Resenu IZLOŽBA SUVREMENIH KORČULANSKIH UMJETNIKA od 29. IV - 4. V. povezana s proslavom 1. MAJA. Izložena su 34 djela šesnaestorice umjetnika od najstarije generacije do najmladjih. Izbor umjetnika i vrsnoća izloženog privukli su pozornost brojnih posjetilaca u Resenu, a kasnije

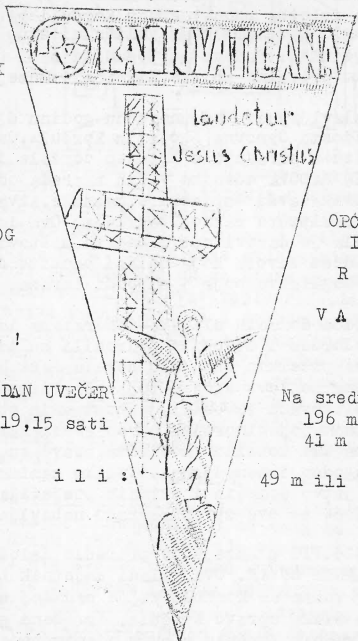
je ista izložba ponovljena u Korčuli pa su i domaći mogli upoznati ovaj veličajni skup djela naših umjetnika. Radove su posudili sami umjetnici, zatim privatne zbirke, Riznica i Muzej.

Proslavljajući Međunarodnu godinu djeteta i Dan mladosti Osnovne škole iz Korčule, Orebića i Žrnova su u suradnji s Muzejem održale izložbu LIKOVNIH RADOVA učenika viših razreda od 9. VI - 20. VI prikazavši tapiserije, mazačke, akvarele, grafike, skulpture raznog sadržaja. Ova izložba potvrdila je darovitost i bogatu maštovitost djece, radost života koja dolazi osobito do izražaja u bogatstvu boje i slobodi izraza.

Dvojica domaćih slikara-dekoratera iz Lumbarda A. K. Jordes i Ž. Nobilo priredili su izložbu suvenira početkom srpnja u hotelu Park. Nakon već ustaljene poplave kiča u toj oblasti, ovi suvremeno oblikovani suveniri, jednostavnih oblika s diskretnim pojedinostima suvenirskog karaktera: grbovima ili lokalnim motivima, pravo su osvježene i ugodno iznenađenje. Veliko zanimanje i zadovoljstvo domaćih i stranih posjetilaca ukazuju da će se ove suvenire rado nabavljati.

Od 11. - 25. VII u Muzeju je priredio izložbu akademik slikar ANTE ŠUVAR. Ovaj mladi umjetnik životno je usko vezan uz Korčulu te je sadržaj svih prikazanih slika upravo Korčula. Izraženi grafičar predočava nam Korčulu u svim njenim pojedinostima siluete, cjeline i karakterističnih vizura. No ponekad grad u njegovim slikama dobija oblike čudesnih tvrdjaja iz snovidjenja i bajki, prepoznatljiv u simbolici ili pojedinostima.

RADIO VATIKAN - PAPIN RADIO ZA CIJELI SVIJET !

KATOLIK

RADO
SLUŠA
POUKU

I
VIJESTI
IZ

CIJELOG
KATOLIČKOG
SVIJETA
POSEBNO

IZ
NAŠE
DOMOVINE !

SVAKI DAN UVEČER
u 19,15 sati

ili :

NAJBOLJE
INFORMACIJE
SVAKI DAN
PRUŽA VAM
ZA
CRKVE
I

OPĆE LJUDSKE
INFORMACIJE

R A D I O

V A T I K A N

Na srednjem valu:
196 m ili 1.530
41 m ili 7.250

49 m ili 6.105 kHz

INFORMACIJE - POUKA - MOLITVA

Liturgijski

Lokalender

29.VII SV.TODOR ZAŠTITNIK.-

Na VIGILIJU, u subotu, uvečer u 18 s. biti će Večernja s Misom, a potom ćemo izložiti Kovčeg s Relikvijama Zaštitnika. Na kraju ćemo zapaliti kriješ pred crkvom sv. Petra u čast Sveca.

Na Svetkovinu -nedjelja- jutarnje mise kao nedjeljom. Uvečer svećenici čekaju na Ispovijed. A Euharistij. svečanost počinje u 17,30s. te će procesija uokolo grada biti u 19 sati. Pozivamo vas na Sakramente, na sudjelovanje Prociji, osobito bratimi da dodju.

U ponedjeljak, sutradan, s jutarnjom misom ćemo pospremiti Svečev kovčeg.

2.VIII PORCJUNKULA-Asiško proštenje.-

Vjernici mogu pod običnim uvjetima zadobiti potpuno oproštenje pohodivši Opatsku crkvu.

15.VIII VEL. GOSPA.-

Prva misa pred Općinom u 6 s. a Velika u 9,30 s. Večernja Svečanost je u sv. Nikole, dok će u Opatskoj crkvi biti večernja misa u 18 s.

16.VIII SV.ROK-ZAŠTITNIK BRATOVŠTINE.-

Jutarnje mise kao nedjeljom, a uvečer u 18 s. Euh.svečanost i procesija. Sjetite se minelle !

24.VIII SV.BARTUL AP.-SUZAŠTITNIK .-

Uvečer u 18 s.bit će Svečanost,a potom procesija na pijaci u čast,Sveca.

Tog dana slavi se u Pupnatu spomen-dan o.MAR KA TVRDEČA franjevca čudotvorca,svete i drage upomene,kojega narod naziva "blaženi".Bit će plemenito i korisno hodočastiti u Pupnat.

2.IX JUBILARNA PROSLAVA 1100 GOD.naše vjere i crkvenosti u N I N U.- Naša mogućnost polaska na ovu svečanost jest brodska veza sa Zadrom. Prijavite se čim prije ako tko želi ići !

14.IX UZVIŠENJE SV.KRIŽA.-

Svečanost uvečer s procesijom u 18 sati.

15.IX SEDAM ŽALOSTI MAJKE BOŽJE.-

U Sv.Svetima ujutro Misa u 7 s.uvečer u 18s.

16.IX KATEHETSKA NEDJELJA.-

Počinja vjeronauk Zezlivom Duha Sv.Stoga pozivamo sve školarce na molitvu za blagoslov rada.

29.IX SV.MIHAEL I DRUGI ARHANDJELI.-

U crkvi sv.Mihovila jutarnja misa u 7s. i uvečer u 18 sati.

30.IX SV.JERONIM-SUZAŠTITNIK .-

Nedjeljni je dan i slavimo ga nedjelj.redom.

1.X.SV.TEREZIJA OD MALOG ISUSA.-

Nedjeljni je raspored.

2.X SV.ANDJELI ČUVARI.-

Svečanosti kod ČČ.Sestara.

U SPOMEN

Inotu

Dun Ivo,znan da pišete Lanternu šteriku,našu korčulansku znan da tin hoćete krejat i užance i dušu našu vilansku,korčulansku...

Jopeta san načisto da ste vi i Lanterna dil mista, kako nika partiicipacjun refundacije u životu,od šuga života.

Dodje tako bit i jonda ka čovik ne može ni snit da tako može bit evo smrt i finije svit.

Tako je umri još jedan naš građjanin,veliki,čestiti, proleter,bidan i nesritan, brez oca i matere i tete i to takve tete što je odgojila svih, i njegovala popa našega mista.

Bila je to fameja i još je uvijek jedna ostala,nerišena tragedija čista a on je umri i poni sobon teško

životno brime
i s tin
nezasluženo, uvridivo
ime...

Neko je reka -
umri je Ronpi Kristo.
Dobro je, zakopajmo ga
ali to ni isto,
naš Tomazin ni
Ronpi Kristo.

To se zna, i sve je bilo
"nadar" čaro, a on
veliki prijatelj i drug
pusti je, mola je, voli je svoga
prijateja Lastovca
što je sa' likar u Istru,
i poni je sobom titulu tešku
prema "ronpi" Kristu.

Ako su ova slova nestašna i mala
ako su ove male stisnute riči zaista
male i sitno nedorečene
zakopajmo ga mi živi, uvireni u temu
da naš gradjanin INO, TOMAZIN, moreškant,
omladinac, borac slobode,
ni u očima i mislima
judi, čejadi našega mista
zaslaži ime- RONPI KRISTO !

(o sprovodu Inota Tome Geričića u Korčuli
16.III 1979.)

r

+ NEKROLOG +

14.III u mostarskoj bolnici nenadano je preminu
o INO-TOMO GERIČIĆ u 50. god. života. Nastavnik i
slikar i "fetivi" Korčulanin. Mrtvo tijelo preni-
jeto je u rodni grad (živio je u Zagrebu) i ovdje
smo ga s tugom pokopali. Njegova slikarska ost-
varenja veoma mnogo su obećavala u budućnosti
svojih boljih prilika. Prošao je zemljom nekim
tužnim izrazom boli. Ali njegovoj dobroti nije
bilo granica.

22.III naglo se odselila Gospodinu MARIJA ŠEPA
ROVIĆ u 54. god. života. Bila je požrtvovna mati,
predana radnica i vjerna kršćanka.

3.IV nakon dugog bolovanja umrla je u Isusu VA-
LERIJA SAMBRAILO u 58. godini. Već dugi niz godi
na teško je болоvala i borila se smrću. Bijaše
predana svom Gospodinu.

4.IV u dubokoj starosti od 87. godina ostavio nas
je naš popularni NIKO PERUČIĆ. Bolovao je starač
kim nevoljama i polako se gasio. Ipek je uz Kris-
ta hrabro podnosio iskušenja i Njemu bio predan.

3.V odselio se svojem Bogu i ŽIVKO IVANČEVIĆ u
74. god. života. Bolovao je, ali nismo očekivali
iznenadnu smrt. Bio je dugogodišnji apotekar i
dobri gradjanin, posebno pak dobri kršćanin te će
nam dugo stajati u dobrom sjećanju.

23.VI Bog se smilovao patnjama naše GINETE (REGI-
NE) MARINOVIĆ u njezinoj 83. godini te pročišće-
nu i zaslugama obogaćenu Isus je privukao k sebi
zauvijek.

25.VI preminula je u Kristu MARIJA ud DEPOLO u svojoj 84 godini življenja. Mnogo nam je svijet lila svojom profinjenom dušom, divnim ophodjenjem, svojim srcem i vjerom. Bog joj je dao hrabrost da predano prodje sve bolesničke patnje snagom svog duha i svoje vjere.

30.VI naglo nas je ostavio MIRKO VODOPIVŠEC u 42 god. života. Za sobom je ostavio tešku bol u svojoj obitelji. Bijaše ljubezan, uslužan čovjek i zdušni radnik na brodogradilištu. Iskazan mu je gotovo nevidjeni sprovod grada i okoline.

+ + + + +

Saznali smo da je nekoliko naših domorodaca i prijatelja ostavilo ovaj svijet. Za svih nemamo informacije ni podataka. Evo nekih :

10.V iznenadno je u Zagrebu preminuo preč. gosp. DRAGUTIN KOČIČER župnik Krista Kralja, u 77 god. života i 59 god. svećeništva. Pokopan je na Mirogoju uz sudjelovanje Msgra Franju Kuharića zagr. nadbiskupa, mnoštva svećenika, naših časnih sestara i svojih vjernika sa Trnja.

Već 40 godina vodio je župu na Trnju a u uskom zajedništvu s našim Dominikankama kojima je bio duhovni pomagač i ljubezni otac. Takav je bio i nama u Korčuli. Pače u predratnim godinama Korčula ga proglasila svojim poč. građaninom. Mi ga se sjećamo iz godine u godinu na odmoru kod naših Sestara pružajući i nama u zajednici zdušnu pomoć svake vrsti. Bio je pomagač i suradnik naše Lanterne. Od duše i od srca molimo Krista Kralja da mu udijeli zasluženi nebeski mir !

17.V u Bolzanu naglo je preminuo naš STENO DAMJANOVIĆ u 66 godini. Prije rata bijaše nam crkv. pomagač i "fetiivi" Mihovila. Disao je vjerom i crkvom. Takav je bio i u Bolzanu.

Nemojmo naglo osvajati prva mista za KPK i ove godine dabvo čejadi što drukeju za redom sve da ne pustega lita-da jin ne pukne srce oli koja vena blizu srca. Nemojte jopeta se prinaglit s medajama da nas nebi ta, kako se ono reče ka' se počne patit od medaja, bolest nebi ruvinala i iz nešestala, jerbo više ni, ne samo radi vas nego i radi nas. Vi ste nas ruvinali, destrigali, činili ste od nas jednu velustrepnju, zebnju, glavobolju i ka' god vi zaigrate mi doživjavamo u našem životu, tilu, strepite: sforcajemo se, gucamo piru le kontra klapa, kalejemo umjetno pritiske, na forcu lûka, na sve načine, piju se dekoti po librima od travari, samo da se može s mirnoćom gledat utakmica.

Ja sam neznanšto je došlo u ovemu puku! Ma dobro što ste inborecali redovne grajane, ali ste bili uskovitlali kanpanel, zvana i Opata i Duvne i Linu, pritvorili ste "lanternu" u štivo od športa priko kejege se poduzimadu acjuni za što čapat vanka od UNDRE i sa' se lipo govori po gradu, liti solde dajedu oni što prodajedu dinje i čuruminke pod palme na Rampadu, a zimi će dohodit pomoć iz inozemstva u zelene bankanote i radi tega se sad vidi dilo poraci čega

se proširije kuća od banke: nima više mista za stavljat solde u IKB i čini se nova lipe kasa forte, široka, kapačitadi najmanje 20 metri kubičnih di se imadu primit svi oni čeki što jih je dun Ivo indirica. Govori in ja, ako KPK mirita t-rofej, baren jednu žuntu od tega vaja cedit dun Ivotu što je na sve načine pomoga pa i s Lanternon madjikom i zvonima, a nimanu ga se' krivit što mi se je dogodila diigracija ono u Kupari pa su mu na utakmicu s Madjarima pali očenaši u bazen i da je to sad krivo zašto smo popustili potlin tega sve do danas. Srića je ipak bila da se je potlin Darko baci u bazen i dun Ivotu podroni te očenaše i tako je obješnjeno i to, jerbo pokojna teta Anka mu, ka' je vidila iz neba da je Darko poša podronit očenaše dun Ivotove, rekla mu: "Vidi, vidi Isuse i usliši!" - i tako smo onda bili diventali pervaci. A da se to ni dogodilo, bili bi čapali po kostima Madjari kako ono Rote Erde i Kanotjeri foši i gore negoli i Orebićani prin ra-ta ka' su naši igrali s njima, di je sad nova riva i zabili Orebićanima 20:0. Šjor Matko je bi centarfor i ka' je potlin takmice doša doma reka je: "Moja gospoja Mama to je bilo nemoguće..!"

Eto vidite što vin Kapekaši činite od nas!

Fala van što se onako borite. A ka' vidimo da ono balota gre okolo pa u vrata i -na, evo goli- onda nek vaja da znate da mi to s našin žejama, priko nevidljive žice, hoćemo, šajemo van telegrane u vaše ruke i noge i glave, sve dotle te žice ne puknidu i čapamo-gol..! Onda naravno kriv je sudac. I onda i danas. A ka' san potlin utakmice u Kupari pita dun Ivota za mišjenje i 'čeli se dat što god napisat u Lanternu od ovon utakmici, od ton konfužjuni, znate što mi mi je odgovori? "Kučjin sinovi oni suci..! Nego ćedu poč u raj,

u pakal s njima, a i neka ponesedu sobon i svi-žjote za svižjet vrazima koji će hi odnit, ka'su imali onoliko koraja falivat kontra nas i u zadnu nan izbacit i Tomića i Boškota i tako nap-rid odnosno nase kako je ono bilo na utakmicu!

A ovega lita moramo bit dobri i kuco činit. Fali nan niki glavni, a mladima još nisu narešla krila. Bi- će i to jednega dana. Svakako ne ćemo imat berzo onaku feštu pod kišon kako je ono bilo na utakmicu, hoti san reć, kad smo se vratili doma iz Kupari. Priko cilega mista stava- li smo bili bandire i senjale od vaponi, a na Plokatu su bili govorancje i muži, a svi nakis- li kako kokoši. Fešta se ipak činila. Rokete su letile iz Puntina, vaponi su trubili tuta forca, zvona su breketala u sve glase i dics su bila š- migla iz skule, pa za njima profeshuri, meštri, im- pjeđati molali lapise, a duvne iz Zavoda mahale, trumbetali autonomili, bi je zaustavjen i promet, a od kiše od lumbrela se ni vidilo ništa, samo se čujeđu kapje u škinju što kuridu iz lumbrele su suda. Pa je govori presedent od Mjesne zajedni- ce i fali je najavit presidenta od Općine pa je reka da će govori! oni što više to ni, ali je iz- dreta falopu.

Sve se reklo in breve, počeli smo svi trčat pu' Liburne na bičerin i jopet sve bilo iz po- četka: čestitanje, grjenje, jubjenje, a doša je i naš Ante Muto kako priti rukama i nogama proti' Madjara, a sta balit Kapekaše. Sve je tada bilo i jedan veli taramot od smiha, veselja i konte- tece.

Ka' ćemo jopet tako ništo lipega doživit?

Nima druge, vaja' će čeka' da narastu krila onin našin mladima...

S A D R Ž A J :

RIJEČ VAMA	Str.	2
KARDINAL BERTOLI-CAMERLENGO	"	5
LITURGIJSKA KRONIKA	"	6
NOVE ORGULJE KOD SESTARA	"	15
VRNIČKI SUSRETI	"	16
GOSPI OD ŠKOJA	"	19
NAKON 38 GODINA	"	21
NIJE SVE NI CRNO	"	24
PISMO MLADOM PRIJATELJU	"	26
DJEČJA PJESNIČKA OSTVARENJA	"	28
JAKOV SALEČIĆ	"	29
GRADNJA VRNIČKE STARE CRKVE	"	33
IZIOŽBE	"	36
LITURGIJSKI KALENDAR	"	37
EMISIJE RADIO VATIKANA	"	38
U SPOMEN INOTU GERIČIĆ	"	41
NEKROLOG	"	43
NA TABLONU	"	45
SADRŽAJ	"	48

naš telefon (050) 81-049

naš račun: 31710-621/21-80270-10-80-00337-7

I.K.B.Split "Sv.Marko Ev."-Korčula

1979

Naslovna strana:

KUPOLA ZVONIKA KATEDRALE, XV st.

Izdavač: Župski Ured, Korčula, ul. Biskupije — Uređuje i odgovara: Ivo Matijaca, korčulanski opat — Uredništvo: Korčula, ul. Biskupije — Tisak na vlastitom ciklostilu — Izlazi povremeno